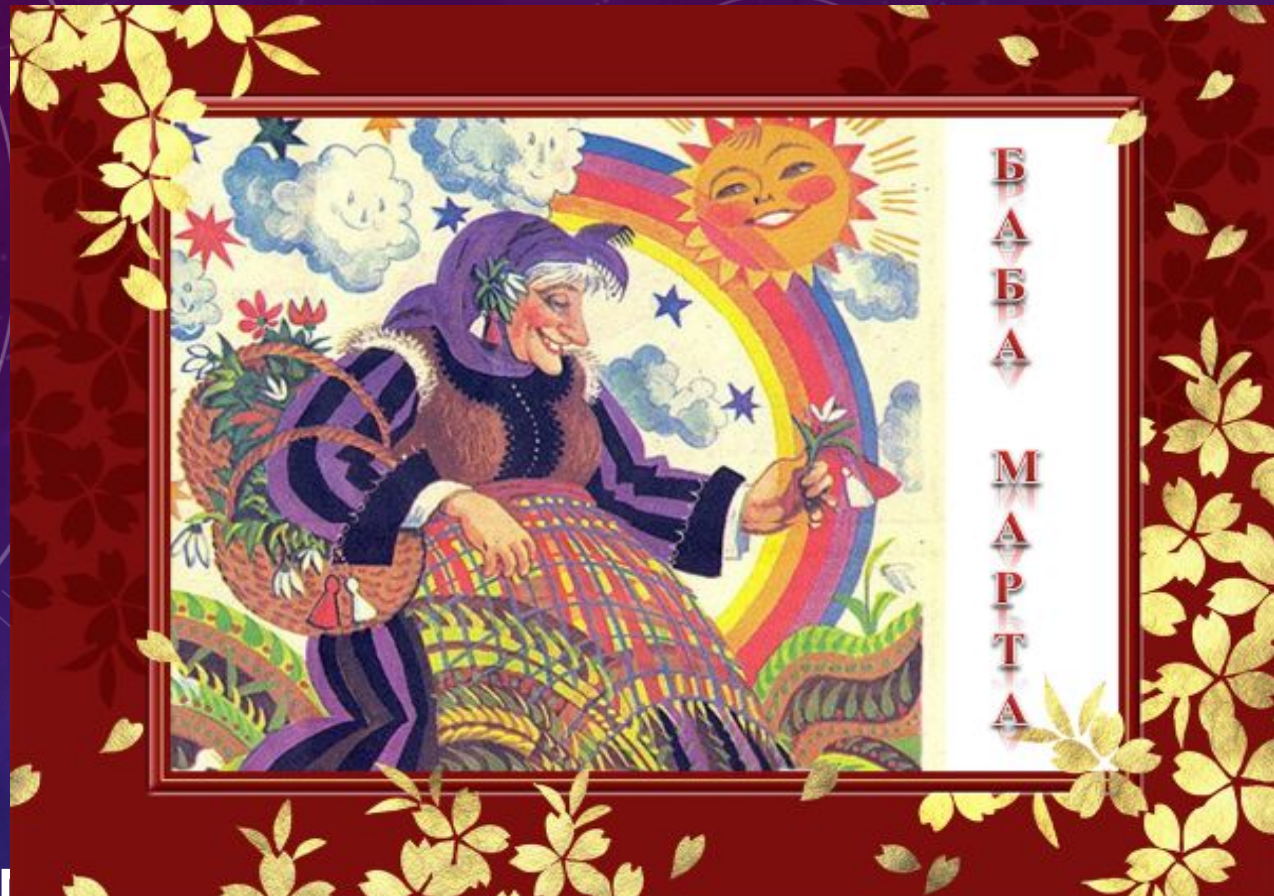

ПРЕЗЕНТАЦИЯ НА С.ТОПАЛ

НА 1 МАРТ В МОЛДОВА,
КАКТО И В БЪЛГАРИЯ СЕ
ПРАЗНУВА «МАРТЕНИЦА»
ИЛИ НА РУМЪНСКИ
«МЪРЦИШОР»

Легенда

Хан Аспарух имал сестра на име Хуба. Тя била пленница в друго царство. Аспарух пратил вест на сестра си, че е намерил земя да се заселят – на Юг от река Дунав, днешна България. Като получила тази радостна вест, Хуба успяла да избяга от плен. Яхнала кон и препускала без почивка докато стигнала до реката Дунав. Търсела брод да преминат. Хуба пуснала сокол. На неговия крак вързала края на бял конец, а другия му край държала в ръцете си. Соколет литнал да намери брод през реката, но точно когато намерил пътя, стрела го пронизала и той паднал умъртвен, а конца се обагрил с червения цвят на кръвта му. Хуба проследила нишката и така намерила път да стигне при брат си и да заживеят свободни и честити в новата земя, България. От тогава, бяло – червения конец е здравата нишка, която свързва българите по света в едно – да сме здрави, силни и щастливи. Да помним, че сме Българи – където и по света да се намираме.

БАБА МАРТА

БАБА

МАРТА Е МИТИЧЕН Е МИТИЧЕН ПЕРСОНАЖ В БЪЛГАРСКИЯ ФОЛКЛОР.

ИМЕТО Й Е СВЪРЗАНО С ИМЕТО НА МЕСЕЦ "МАРТ".

ЯНУАРИ И ФЕВРУАРИ СА ПРЕДСТАВЕНИ КАТО БРАТЯ С ЛЮТ ХАРАКТЕР - ГОЛЯМ СЕЧКОИ ФЕВРУАРИ СА ПРЕДСТАВЕНИ КАТО БРАТЯ С ЛЮТ ХАРАКТЕР - ГОЛЯМ СЕЧКО И МАЛЪК СЕЧКО.

БАБА МАРТА СЕ СМЯТА ЗА ТЯХНА СЕСТРА, КОЯТО ТУ Е УСМИХНАТА И ДОБРОНАМЕРЕНА, ТУ НЕПРЕДВИДИМО ЗЛА.

НАЙ-ИЗВЕСТНИЯТ ОБИЧАЙ, СВЪРЗАН С БАБА МАРТА, Е ЗАКИЧВАНЕТО НА ХОРА И МЛАДИ ЖИВОТНИ СМАРТЕНИЦА (УСУКАНИ БЯЛА И ЧЕРВЕНА НИШКА) НА 1 МАРТ - ДЕНЯ НА ПРИСТИГАНЕТО НА БАБА МАРТА.

**БАБА МАРТА БЪРЗАЛА,
МАРТЕНИЧКИ
ВЪРЗАЛА:
МОРАВИ, ЗЕЛЕНИ,
БЕЛИ И ЧЕРВЕНИ.**

НАРОДНИ ПРЕДСТАВИ ЗА БАБА МАРТА

Според българския народ Баба Марта е олицетвотение на пролетта и на самия месец. Нейният нрав е много непостоянен. Старицата е ту сърдита, ту усмихната и весела. Настроението ѝ оказва силно въздействие върху времето. От тук идва и поверието, че Баба Марта трябва да се умилостиви. Когато е засмяна, времето е слънчето и топло, но ядоса ли се задухва вятър и облаци закриват Слънцето.

Народна митология

В народната представа Баба Марта е своенравна и капризна. Докато се смее, изведнъж заплаче. Често през март, когато има хубаво време хората се лъжат и изкарват стадата на паша. В преданията Марта бързо напомня за себе си, праща студ и мраз, а стадата и пастирите се вкаменяват завинаги. Известно е, че Марта може лесно да разсмее, но и да разплаче. Наричат я „единственият женски месец в календара“, но според една приказка месец март някога е бил мъж. Той си имал две жени: едната – грозна и стара, другата – хубава и млада. Когато Март гледал първата времето ставало студено и мъгливо, когато погледнел втората – стопляло се и слънцето греивало.

Гадания и предсказания

Мартеницата се връзва за здраве и плодовитост. По нея девойките можели да познаят и какъв ще бъде момъкът, за когото ще се омъжат. Когато видят първата лястовица или щъркел или първото цъфнало дръвче, оставят я под камък. Поглеждат я едва когато слънцето се завърти отново към есен и зима, т.е точно след половин година. Ако под мартеницата са полепнали мравки ще е беден техният избраник. Ако закачат мартеницата си на цъфнало дръвче, ще са румени и здрави през цялата година. Ако мартеницата се хвърли в река, злото ще се оттече и всичко ще върви като по вода.

СИМВОЛИ

Мартеницата е типичен български обреден символ. Закичва се за здраве и дълъг живот, за плодовитост и изобилие. Изработва се от усукани памучен или вълнен конец. Основните цветове са бял и червен. Бялото е цвят, символ на чистотата и невинност, на радост, красота. Червеното е цвят на жизненост, здраве и любовен огън. Червеното е светлината на изгарящото и залязващото слънце, на огъня, победата и живота.

ЧЕСТИТА

БАБА

МАРТА!

